

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy óra	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová a előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap.

vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Munkások napja.

Nagy-Becskerek, május 2.

Ama évről-évre fokozódó érdeklődés, melyben az összes művelt államokban a munkások törekvéseit részesítik, ösztönöz minket is arra, hogy elmondjuk mit tartunk a munkások legújabb ünnepnapjáról és az ahhoz fűződő reményekről és kívánásokról.

Nem volt rá semmi kényszerítő indok, hogy miért nem engedték a múltban, a józan magyar munkásokat május 1-én ünnepelni, hiszen igaz, hogy az éppen május 1-re tűzött ünnepnek, különösen nálunk magyaroknál, kiknek nemzeti ünnepek augusztus 20-ra esik, a május 1-nek nincsen semmiféle jogosultsága, és igaz az is, hogy a május 1-je a társadalomra nézve veszedelmes külföldi szocialis álnak, a sztrájkolás közben rablásra és gyilkolásra is kész söpredéknek indokolatlan majmolása, de hát azért még sem mult indok arra, hogy miért ne hagyjuk május 1-én, ha ez mindjárt munkanapra esett is, mulatni és ünnepelni azon munkásokat, kik mindig azon sopánkodnak, hogy kevés a kereset megélniük nem lehet. Magyarország szabad állam, munkakényszer nélkül, ha tehát valaki a társadalmi rend korlátai között, május 1-én dolgozni nem akar, azt békés mulatozásában, akadályozni nem szabad.

Nézetünk helyességét igazolni látszik a m. kir. kormányának, május 1-ével szemben tanusított viselkedése, a f. évben nem adatott már ki az a szigorú tilalom, a jelenlegi kormány inkább bizott a magyar munkások jótársaságában és higgadt gondolkodásában, mintsem hogy államellenes zavargásoktól tartott volna.

És indokolt volt a bizalom, mert munkásaink kezdenek tudatára jönni annak, hogy róluk államilag és társadalmilag gondoskodva van annyira, a mennyire a jelenlegi viszonyok között gondoskodni lehet.

Ki mint vet úgy arat. A munkások által hangoztatott kedvezőtlen viszonyok

mellett is, látjuk, hogy az a munkás, kibelen értelem, munkakedv, kitartás és takarékoság karöltve emelik a szorgalmat, boldogul és gyarapszik. Hogy a rossz munkás a renyhe és a könnyelműsége hajló lételét fenntartani nem tudja, annak nem a társadalmi állapotok okai, annak alapja mélyebben gyökerezik, azon a világ folyása szerint változhatlan igazságban, hogy a ki nem dolgozik, az ne egyék.

Ámde a rest, a könnyelmű is enni akar, mi sem kellemesebb tehát reá nézve, mintha társait üres frázisokkal, a mindig termő talajra találó szebb sorsra való kilitás élesztésével az igaz utról eltántorítja, a saját hajlama szerinti tétlenséget szülő ünnepeleléssel, érdekközösségébe vonja, és az emberi természetben rejlő, a kellemesre de egyuttal rosszra való hajlam növelésével, magához hasonlóná teszi.

Az ilyen konkolyt irtani kell, ártalmatlanná kell tenni a társadalomra nézve, mert nincsen megírva sehol az a határ, melyen a ma még csak ünneplő munkás, dologkerülővé válva, a tétlenség folytán csakugyan beálló nélkülözések között, megállani fog.

Sok szomorú példa van reá. Óva intjük magyar munkásainkat, hogy most, midőn látják, miszerint a május 1-je ellen senkinek sincsen észrevétele, jól gondolják meg, hogy nem-e inkább segítenek sorsukon, ha május 1-én keresnek, mintha ünnepelve, előbbi kefémenyüket költik el.

Lapunk tegnapi számában „Munkások napja” czim alatt egy vezércikk jelent meg, mely e lapnak sem társadalmi, sem politikai, sem közgazdasági irányával meg nem egyezik. Midőn ezt olvasóink tudomására hozzuk, meg kell jegyeznünk, hogy e cikk felelős szerkesztőnk távollétében jelent meg, s hogy megtettük az intézkedéseket, miszerint a jövőben ilyen sajnálatos tévedések elő ne forduljanak.

A király látogatása Giersnél. Az a látogatás, melylyel Ferencz József király Giers orosz külügyminisztert megtisztelte, az orosz főváros köreiben a legkitünőbb benyomást keltette. Bár a közvélemény és a hivatalos világ teljesen tisztában van a felől, hogy az uralkodó rendkívüli udvariasságának semmi politikai czélja sincs, mégis mindenki érzi, hogy ez az aktus elvitáhatlan tanubizonyossága a Ausztria Magyarországgal és Oroszországgal közt fennálló jó viszonynak, következkéskép a béke föntartásának újabb zálogául tekintendő. A magyar uralkodónak ezt a látogatását az orosz fővárosban annál nagyobb meglepéssel fogadják, mert nyomban a bolgár miniszterelnök fogadtatása után történt, ami az orosz sajtót kedvezőtlen fejtegetésekre indította az osztrák magyar politika irányát illetőleg. A király látogatása tehát rendkívül kedvező időpontra esett s az előbbi események hatását teljesen ellensúlyozta.

Hunyadvármegye tavaszi rendes közgyűlése a bizottsági tagok rendkívüli érdeklődése mellett folyt le. A nagy számban összegyűlt bizottsági tagok sorából Hollaky Arthur alispán által, Téglás Gábor vezetése alatt a főispán meghívására a kijelölt küldöttség nyomában Szentkereszthy György br. főispán a gyűlésteremben megjelenvén, mindjárt megnyitó beszédében jelezte a tárgysorozatban elkövetkező fontosabb helyhatósági, közgazdasági pénzügyi tárgyak mellett az országszerte szőnyegen levő egyházpolitikai kérdést, és azon reményének adván kifejezést, hogy a meye közönsége hagyományos liberálisusát érvényesíteni fogja sokféle szempontból vitatott s főleg a magyar állam konszolidálását nehezíteni igyekvő nemzetiségi túlzók által perhorreszkált kérdéssel szemben is. A főispáni megnyitó után Thoroczkay Miklós gróf országgyűlési képviselő indítványára a kihirdetett törvénycikk után első sorban tárgyalatni határozván a közgyűlés Budapest fő- és székváros, nemkülönben Zemplé vármegye átiratait a kormány egyházpolitikai programja ügyében, az állandó választmányának Dane Károly indítványát, hogy a valláspolitikai program helyesléseül a képviselőházhoz, valamint a kormányhoz külön feliratok intéztessenek Bornemissza Tivadar báró a kormányhoz intézendő felirat mellőzéseivel ajánlta elfogadtatni. Hosszu Ferencz ügyvéd nagy vihart keltő felszólalásában a magyar állam eszme törvényszerűségének visszautasításával teljesen ellene nyilatkozott az indítványnak. Hasonló értelemben

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Az atheista.

Ő papnak készült, én meg tanárnak. Ő tanár lett, én meg — nem lettem se pap, se tanár, de jó barátok maradtunk mindekkorig.

Mindketten természetbarátok voltunk, csak hogy én a természetrajzot, ő meg a természetant szerettem s e kettő közt lévő különbség volt meggyőződéseink közt is a különbség.

En láttam az istent a kereszties pók művészetében, ő a villámlásban holmi surlódások eredményét hitte.

Egyébiránt, akik hivatással végzik tanulmányait, mindazokban úgy a huszas évek körül föltámad valami hivalkodó skepticizmus, s ennek fejlődését nagyon elősegíti tanítási rendszerünk enciklopedikus iránya. A vegytanban ismeretlen az isten szó, a fizikában a mindenhatóság szintugy, a biblia átsiklik az őskoron: de a saturált lélek mindezt egybeveti s létrejön kételye.

As élet megpróbáltatásai aztán visszavisznek a vallásos meggyőzések meleg szigetére, de ezt nem hitte Fábán Gábor professzor. Skeptikus nézeteink elrepültek ugyan huszas éveink hamvával, meggyőzések épültek szíveinkben; de különbözök. Lelkemet a megnyugvás és hit uralja a létező Irgalomban. Gábor pozitív hite: a hittelen maradt. Nem szemtelen vallástalanság volt ez, nem a tudatlanság hencsége, nem az elbizakodottság charlatán-sága: hanem meggyőződés, melyre hatni lehetetlen volt.

Egyszerre szerettünk; szeretteink barátnők voltak, azok ma is. Titok nem volt közöttünk, hisz szerettük egymást az ellenkező pólusok vonalmával. Sokszor jélig elandalogtunk együtt, ha elváltunk menyasszonyainktól.

— Ugy-e Gábor, most már csak elhiszed, hogy a sziv imádni kénytelen?

— Imádni? No igen, szeretni. Ez egyszerű természeti kényszer, mint akár az éhség.

— Mégis jó az Isten, Gábor.

— Meg az egészséges fizikum s képességünk érzete, hogy emberek vagyunk, erővel rendelkezünk földadataink teljesítésére; ez bizonyosan boldogság.

— És mit tartasz te emberi földadatodnak?

— Nos, élni becsületos munkával, dolgozni az emberiségért és gondoskodni önmagunk folytatásáról.

— Boldog ember lehetsz, fiam, de még sem cserélnek boldogságot veled. Nincs magasabb hited.

— De igea; az én hitem a legmagasabb. Mindent hiszek, mit emberi értelmem igaznak mond. Vallásomnak két oaihelye van: a tudás és a társadalmi becsületesség. Azt hiszem, soha sem szorulok egyébre.

Aztán megházasodtunk. Barátságunk sohasem változott, összejártunk, közösek voltak örömeink, közösek szenvedéseink. Csak egy örömtünk nem volt közös. Minket évről-évre meglátogatta a Jó Isten egy egy pirosbarna fücskával, egy egy szőke kis leánnyal: Gáborék még mindig ketten gügyögtek kis fészükön. En háiat adtam az örök gondozónak, hogy olyan sokféle kell szeletelni kis kenyérünket, Gábor nem tett szemrehányást, mert nem volt kinek; de mindig el-

komolyodott, ha felesége térdén ringatta egyik egyik szósi bubámát.

— Majd ad még az Isten nekünk is, — sóhajtott Evelin, a szelid áldott angyal.

A férj lemondóan jegyezte meg:

— Hiába az édes madaram. Ez a tér jócskán homályos a tudomány előtt. A komplikált organum hibái helyre nem hozhatók, már csak titokzatos szerkezetük miatt sem.

— No csak beszélj te, tudom én, hogy ad az Isten nekem is! — Ugy-e lelke? — Fordult könyben uszó szemével feleségemhez a deli, üde asszony.

És adott. A szép asszony leányos, hamvas arcán uj kifejezés támadt. As a kifejezés amit a festő oly nehezen tud visszaadni a Madonnák arcain. Szőke, sűrű selyemfűrtös kis lány hozott új hangot, új színt, új meieget a Fábán Gáborék kényelmes kis lakába. A boldog asszonyka odasimult a feleségem nyakához.

— Ugy-e galambon, mondtam én, hogy jó az isten.

Gábor meg nekem mormogott.

— Evelin nagyon fiatal volt még. Korával megerősödött és kitejlett szervezet. Igen egyszerű dolog.

Es nőtt a kis Margit, mint áprilishan a virág; és boldog volt a szép asszony, mint juliusban a rigó és meglegedett volt Fábán Gábor, mint ki megtette kötelességét.

Osz lett. Városunkban vésses arcú fekete angyal suhant házról-házra: a difteritisz. Rózsikám, az én édes kicsi leányom elment angyalnak. A megmaradtak egyre várják, mikor jön vissza rózsaszín szárnyakkal, napsugaras fejcskével. Gábor zugolódott.

csak sokkal higgadtabb hangon és tárgyilagos érveléssel ellenzte az indítványt Demian Vazul gör. k. l. esperes, míg Réthy Lajos kir. tanácsos tanfelügyelő határos czáfolatára s az összes ellenvetésekre kiterjeszkedő ellenérvelése a közgyűlés 120 szavazattal Demian és Hosszu indítványát 22 ellenében elvetette s az állandó választmány javaslatát tette magáévá. Érdekes volt a közgyűlésen a kereskedelemügyi magy. királyi miniszternek az 1896. millenniumi kiállítás tárgyában leirt körlevelénél Hosszu Ferencz ügyvéd amaz újabb érvelése: hogy miután a magyarok ezzel ezredéves államiságukat akarják megünnepegni, ő a megyei oláhság nevében nem csatlakozhatik a kiállításhoz. A közgyűlés igen természetesen a kiállítás eszméjét helyesli s elnöklő főispán vezetése alatt megyei bizottságot fog alakítani annak érdekében.

HIREK.

— Személyi hírek. Daniel László megyei alispán tegnap este városunkba haza érkezett. — Steinbach Antal kir. tanácsos, tanfelügyelő hivatalos körútjából tegnap visszaérkezett.

— Májusi csillaghullás. Házi ezredünk tiszt karában a májusi előléptetések alkalmával őrnaggyá lett Jemric István I. oszt. százados, I. oszt. századosá lett Pankaric Boldizsár II. oszt. százados, századosokká lettek Fritz Antal, Schifferer Lajos, Dzeming Ferencz főhadnagyok, főhadnagyokká lettek Szlavikovszky Szaniszló és Lattos Daniló hadnagyok, végre hadnagyokká: Zsivojnovics Milorád, Claus Károly, Bartek Ferencz és Pomezanski Mladen hadapród tisztjelöltek.

Ennek kapcsán megemlítjük, hogy Reiner Dávid (padéi) és Braun Vilmos tartalékos m. kir. honvédszázadosokká, Filkovic Boldizsár pedig tart. áll. honvédfőhadnaggyá lettek előléptetve.

— Falb Rezső a világhírű természettudós mint már említettük holnap szerdán este fél 8 órakor tartja meg felolvasását a kaszinó nagyszobájában. A kitűnő tudós ma kedden este érkezik Nagybecskerekre a tíz órai vonattal.

— Meghívó a magyar szent korona országai vörös-kereszt egyesületének 1893. évi május hó 17-én, azaz szerdán délután 4 órakor az első magyar biztosító társaság dísztermében (IV. ker. Vigadó-tér 1. szám) tartandó országos közgyűlésére. Megjegyzés. Az országos közgyűlésen szavazattal bírnak: a) az egyesület tiszteletbeli tagjai, b) a központi választmány tagjai, c) a megyei, vidéki és városi választmányok küldöttei, d) a horvát szlavonorsági vörös kereszt egyesület küldöttei és e) azon alapító tagok, kik az egyesület bármely alapítókéjének előmozdítására legalább 500 forintot fizettek be. Minden megyei, vidéki és városi választmány 200 tagig két, és minden további 200 tag után 1-1 képviselőt küld az országos közgyűlésre. E képviselők az egyesületnek Budapesten vagy közelében lakó tagjából is választhatók, de hat szavazatnál többet az országos közgyűlés egy tagja sem bírhat. A közgyűlési tag saját jogán csak egy szavazattal bír. Az alapító és tiszteletbeli tagok szavazati jogukat másra át nem ruházhatják. Egyesület és testület választói jogukat egy e célra meghatalmazott egyén által gyakorolják. Az országos közgyűlés tagja csak magyar honos lehet. Napirend. 1.

— Nem vigyáztatok a kicsire. Micsoda gondatlanság volt szomszédba vinni, óvodába küldeni ilyen időben.

— Szabad az Isten velünk fiam! Kellett odafele.

— Persze, könnyen tuleszitek magatokat rajta, maradt még.

— Ez a kíméletlenség bántott.

— Letörhetik még a te kevélységed sudara is. A szemmel nem lehet hajra menni.

Gábor elment.

Pár nap mulva történt. Együtt üldögtünk csendesen kis familiámmal. Csendesen beszélgettünk. Rózsikámról, a fiuk meg ott lesekedtek a szürkülő ablaknál s lestek egy hófehér angyalka érkezésére.

— Es az ablak megördült. A Gáborék cselédje szól be nagy ijedten.

— Jaj tekintetes uram, kereti a tanár ur, jöjjenek hamar, a Margitka oda van.

— Atmentünk. Evelin jajgatva ölelte át feleségemet: — Végünk van édes, jaj végünk van! Gábor kemett fogott velem.

— Igazad volt. E baj csirái nemcsak közvetlenül ragadnak át. A levegőben van valami.

A kicsi hervadtan feküdt lerácsolott kis fesskin. Szemo lecsukva, ajka nyitva, olykor szakgatott horizogás reszketetté meg a vérpiros ajkat.

— Az öreg doktor leeresztette két kezét maga elé, csak kézfejét emelte föl: fejét félrehajtotta és hallgatott. Es a lemondás jele.

— Uram — rohanta meg Gábor, — hát az önök tudománya abszolúte tehetetlen?

Határozathozatal az évi jelentés fölött. 2. A számadások és vagyonkimutatás megvizsgálása és a fölmentés fölötti határozat. 3. Határozathozatal a fiókegyetek indítványai fölött. 4. A fiókegyetek által a központba beszolgáltatandó hányad meghatározása. 5. A központi választmány javaslatának megvitatása és határozathozatal. 6. A központi választmányból kilépő tagok helyett új választás. 7. Hat számvizsgáló megválasztása. Budapest, 1893. évi április hó 20 án. A központi választmány. Kívánatos, hogy a megyebeli egyetli tagok közül is minél számosabban megjelenjenek a gyűlésen.

— Lauka Gusztávné † Mély megdöbbenéssel vettük a hírt, hogy országos hírvő veterán költőnk hön szeretét neje tegnap esti 6 órakor elhalt. Lauka Gusztávné nem régóta betegeskedett. Pár nap előtt még az utczán sétált s egészségtől duzzadó arca, erőteljes termete sejteti sem engedték, hogy ily hamar végezhet vele a rettenetes kassás. Az elhunyt hosszú, boldog házassága folyamán igazán „a költő neje” volt, ahogyan a főnkelt lelkű, művelt, nemes szívű azon nőket nevezi irodalmunk, a kik nemcsak férjük munkálkodására jótékony befolyást gyakorolnak, hanem annak vénáját inspirálni tudják. Lauka Gusztáv fiatalkori költeményei közül nem egy szól az ő Antonijáról, s egész költői pályáján átrezeg az a melegség és gyöngéd szeretet, a melylyel neje iránt viseltetett. Ez a szeretet csak viszonzása volt annak, amit írta a boldogult táplált egy hosszú élet egész folyamán. Lauka Gusztávné ismert alakja volt az irói világnak is, városunk társadalmának pedig egyik kedvelt tagja, akinek halála szomorú megdöbbenést és általános részvételt fog kelteni országszerte. Enyhítse a magára maradt agg lantos nagy bánatát, ez a mélyen érzett, igaz részvét s az a tudat, hogy hű hitvesének emléke mindazok szívében sokáig fog élni, akik őt ismerték, szeretni és tisztelni megtanulták.

A családi gyászjelentés így hangzik:

Lauka Gusztáv és a megboldogult testvéreinek gyermeke és nevelt leánya, Törzsy Janka, megtört szívvel tudatják a szerető, hű és igaz nőnek, illetve nagynénjének és szerető nevelő anyjának Lauka Gusztávné szül. Stokinger Antonianak f. évi május hó 1-én esteli fél 6 órakor, élete 61-ik, boldog házassága 43 ik évében, hosszú szenvedés után az isteni akaratban csendes megnyugvással történt gyászos kimutat. A megboldogultnak hült tetemei f. évi május hó 3 án, délelőtt 10 órakor fognak az Amerika városrészből a róm. kath. hitvallás szertartásai szerint beszenteltetni és a helybeli róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise áldozat f. évi május hó 4-én délelőtt 10 órakor fog a helybeli róm. kath. plébánia templomban az Egkek urának bemutatni. Az örök világság fényeskedjék neki! Nagybecskerek, 1893. évi május hó 1-én.

— Jókai jubileuma. Koszorus költőnk ez év őszén tartandó jubileuma-ünnepélye mind szélesebb mederbe jut. A városok egymásután választják meg diszpolgárúknak, egyesület és társulatok sietnek leróni iránta a tisztelet adóját. Így tegnap a temesvári józsefvárosi társaskör választotta meg disztagjává s egyben elhatározta,

— Az orvos rátekinthet az ingerült apára, aztán a horkoló kicsire és fölshajtott:

— Az Istennél egyéb nem segít!

— Az Isten! mindig az Isten! Hát elhiszi ön, hogy az Isten, akit önök irgalomnak neveznek, gyönyörködjék egy parányi pille kinján? Hát miért teremtette, ha ez volt előre tudott szándéka?

Gábor, te káromkodol — szóltam én, pedig az Isten jelen van.

— Segítsen hát, ha jelen van — fuldokolt a tudós.

A két asszony odaborult a vergődő galambra. Az anya összekulcsolta a kezét, úgy rimádkodott.

— Istenem, ne büntess engemet!

Most megmozdult a kicsi. Erőszakos köhögéshorham emelgette kis mellét, a rohamok közben a fölszakadt lob valadéka ömlött a patyolat vállakra.

A vén doktor megfogta a Fábian Gábor két vállát, megráta a tudást és rákiáltott.

— Uram, az Isten talán segít; de nem az ön szítkát, hanem ez asszony szokását hallotta meg.

A lob felszakadása megmentette a halálra váltát a megfulladástól. Segített az Irgalom.

... Margitka most már az én kis játszó csiborám. Itt vagyok éppen náluk. Jól kijátsszotta magát az én kutyafejű botommal. Most meg Gábor vette térdére; álmosan hunyorgat. Apa mondja előtte:

— Miatyánk Isten...

Margit mondja utána:

— Mi atán Isten...

Móra István.

— hogy összes műveit megveszi könyvtára számára. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy a nemeskoreki kaszinó szintén elhatározta, hogy Jókai jubileuma alkalmával üdvözlő és könyvtára számára nemcsak magyar, de a német nyelven kiadott összes műveit is beszerzi, a mi nagy részben már meg is történt.

— Uj posta. Torontálmegeye Nagy Teremia községében postamesteri allomás rendszerezett, az ezen állás elnyerése iránti kérvények a temesvári posta- és távirdaigazgatósághoz három hét alatt nyújtandók be.

— Öreg színész jubileuma. Pancsován lelkes hangulatban ülték meg Bokody jubileumát. A színház ez alkalomra egészen megtelt előkelő közönséggel, ott volt a magyarság szinte java, és többen a német családok közül, sőt a vidékről is sokan jöttek be, akik mind zajos ovációkban részesítették a jubilánst. Oriási babérkoszorút kapott a „pancsovai magyarság” felirással. Neje pedig a pancsovai hölgyek áldozatkészségéből kapott egy szép virágcsokrot. A színházban „A párisi roagszedő” került előadásra, melynek címszerepe Bokody legsikerültebb alkotásai közé tartozik.

— Uj gyógyszerár megénkben. A torontálmegeyei Bogáros községben felállítandó gyógyszerár jogát a belügyminiszter Bodvai Lajos okleveles szegedi gyógyszerésznek engedélyezte.

— Szerencsétlen esés. Kubik János nevű fiatal fiu tegnap a kinestári erdőben egy magas fára mászott madár fészket szedni. A fáról leest és oly súlyos csonttöréseket és agyrázódást szenvedett, hogy ma reggel meghalt.

— Öngyilkos zeneműkereskedő. Lapunk tegnapi hírvolatában megemlékeztünk Taborszky öngyilkosságáról. Taborszky Nándor zeneműkereskedő vasárnap egyedül volt otthon, s este bezárta szobájának ajtaját s az ajtó sarokvasára gyermektornázó kötélekkel felakasztotta magát. A házbelieknek csak hétfőn reggel tűnt fel, hogy Taborszky lakása nem nyílik ki, s azért tíz óra után rendőrt és lakatoskét küldtek, az ajtó felnyitották, de a szerencsétlen embert már megdermedve találták. Taborszky öngyilkosságának oka gyógyíthatatlan betegségében keresendő. A szerencsétlen ember ugyanis, a ki különben teljesen rendezett és jó anyagi körülmények között élt, évek óta tudóbbjában szenvedett. Ez keserítette el annyira, hogy megvált az élettől. A szorgalmas és szakértő kereskedő szombaton még ben volt az üzletben és sem hozzátartozói, sem pedig alkalmazottjai nem vették észre rajta, hogy milyen sötét gondolatokkal foglalkozik. Taborszky-nek neje és két felnőtt gyermeke maradt, a kik közül az egyik tartalékos tiszt. Az öngyilkosság a fővárosban mély és általános részvételt keltett.

— Lawn-tennis Nagyikindán. Több nagyikindai fiatal ember azon kérelemmel fordult Csekonic Endre grófhhoz, mint a torontálmegeyei gazdasági egyesület elnökéhez, hogy egy lawn-tennis pálya berendezésére, az egyesület tulajdonát képező plantage kertben helyet engedélyezni sziveskedjék. A nemes gróf ezen kérelemnek a polgármesterhez intézett válaszában a legnagyobb készséggel tett eleget s így a testelő és mulattató sport kedvelői nemsokára megfelelő teret kapnak a labdázásra.

— Az anonymus levelek. Vannak olyan emberek, a mi sok bűnnel fertőzött társadalmunkban, a kik nem riadnak vissza a névtelen levelekkel üzhető gonosz jáéktól. Egy ilyen eset tartja most izgalomban Torontál Szécsány község lakosságát. Ott ugyanis közelebb tanítóválasztás volt. A körültekintő iskolázók a nagyon tetemes számú folyamodók közül egy szomszéd megyebeli, képzett, fiatal, szorgalmas embert szemelt ki e jól javadalmazott állásra s azt meg is választotta. Alig értesült a választás eredményéről a fiatal tanító, egymás után érkeztek hozzá a névtelen levelek. Az egyik fenyegette, hogy ha Szécsányba meri tenni a lábát, úgy meg úgy lesz. A másik ijesztgette, hogy hová gondol, ha jelenlegi nyugalmas helyét ezzel a veszedelmes pozícióval felcseréli? Úgy fog járni akkuráta, mint elődei, a kiket agyonszekiroztak, halálra boszantottak. A harmadik sajnálkozó hangon volt tartva s részvételtjes szavakkal csatolta a választás folytán őt ért igazi szerencsétlenségért. A fiatal embert az első levelek gondolkozóvá tették, az utóbbiak elijesztették, úgy hogy övéi tanácsára beadta lemondását. Mint t. szécsányi levelezőnk írja, a lemondással együtt az anonymus levelek is megérkeztek, a melyek alapján most keresik azok szerzőit vagy szerzőjét, akinek bizonyos érdekben állott, hogy a fiatal embert elriassza. Minthogy pedig a levelek mind Szécsányból voltak elindítva, valószínű, hogy a gonosz játékot üző névtelen levelek szerzője nemsokára megkerül, s aztán majd számolnak vele.

— A saját gyermekét szöktette meg Pancsován egy elkéseredett apa. Az eset előzményei a következők; egy franczfeldi anya leánygyermekét 8 hónapos korában odaadta egy Orsován lakó jómódu családnak. Azóta nyolcz év telt el, s a lánykát nevelő szülei nagyon megszerették. A jelen tanév kezdetével oda adták Pancsovára, a Krug-féle leányiskolába, a leányka nagyanyjánál lakott. Az utóbbi időben a két

család között holmi torzalkodások fordultak elő. A múlt napok egyikén, mikor a leányka társnőivel az iskolából kijött, ölbe kapja egy férfi, egy reája várakozó kocsi rejtje és elhajtat Franczfeldre. A férfi a leányka édes atyja volt. A nevelő anyja, a ki ép Pancsován időzik, a hír hallatára keserves zokogásba tört ki.

Vasárnapi hajóközlekedés. A Zimony-Belgrád-Pancsova között közlekedő helyihajók f. évi április 1-től szeptember végéig, ha a hajó Pancsova városig mehet, az alatt jelölt napokon a rendes indulási időtől eltér és pedig Pancsováról d. u. 4 óra helyett 3 órakor, Zimonyból este 7 óra helyett 8 órakor, Belgrádról este 7 $\frac{1}{2}$ óra helyett 8 $\frac{1}{4}$ órakor indul. A menetrendtől eltérés a következő napokon történik: a) minden vasárnap, b) április 3., 6., 10. és 11-én, május 5., 11., 18., 22., 29. és 30-án, június 2. és 9-én, július 11-én, augusztus 1., 15. és 18-án, szeptember 8. és 20-án, új naptár szerint.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése május 2-án.)

Budapest, május 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház ma folytatta a tanítói fizetésről szóló törvényjavaslat tárgyalását, a mely alkalommal csekély érdeklődéssel kezdetet meg a részletes vita. A házban felmerült a képviselőház nyári szünetjének kérdése. Valószínű, hogy az idén a nyári szünet már a pünkösdi ünnepekkel kezdődik.

Kinevezések a belügyminiszteriumban.

Budapest, május 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) A belügyminiszteriumban Széll Ignác és Huszár Kálmán miniszteri osztálytanácsosok miniszteri tanácsosokká, Buth Károly titkár és Vadnai Andor volt országgyűlési képviselő osztálytanácsosokká neveztettek ki.

Egyházipolitikai mozgalmak.

Budapest, május 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) A mai nap öt megye nyilatkozott az egyházipolitikai kérdésekben. Erős vita után egy kivételével mind elfogadta a kormány egyházipolitikai programját. Az egyetlen Győr megye nyilatkozott passzív; nem mondott új nemet, de igent sem, Csanád megye 87 szóval 17 ellen, Vasvármegye 221 szóval 167 ellen, Veszprémmegye 163 szóval 62 ellen, Fejérmegye nagy szótöbbséggel fogadta el a kormány egyházipolitikai programját.

Bizalom a kormánynak.

Budapest, május 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) A kormány egyházipolitikája mellett újabban nyilatkoztak Fehérvármegye, Veszprém és Csanád vármegyék. Mindenütt nagy többség szavazta meg a kormány iránti bizalmat. Győr megye, Budapest főváros és Zemplén megye átiratát egyszerűen tudomásul vette. Tegnap összesen 14 vármegye közgyűlésezen, a többiekben folytatott tárgyalások eredménye ismeretlen ezideig.

A nagy szobranje.

Budapest, május 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szófiában a nemzetgyűlésbe, mely a tervezett alkotmánymódosítás felett fog határozni, egész Bulgáriaszerte tegnap ejtették meg a választásokat. Mindenütt teljes rend és nyugalom uralkodott. A választók tömegesen mentek az urnák elé. Az eredmény eddig csak részben ismeretes, amennyiben nem minden vidékről jött hír, az ismeretes eredmény szerint a kormánypárt határozott győzelmet aratott. Szófiában kétszer annyian szavaztak, mint az utolsó választásnál. Az összes minisztereket, s a kormánypárt többi jelöltjeit is megválasztották. A szavazás eredményének kihirdetése után a nép zeneszó mellett vonult a miniszterek lakása elé, lelkesült ovációkban részesítette a népszerű férfiakat.

Beliczay Gyula halála.

Budapest, május 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) A zeneirodalom egyik legkiválóbb tagja Beliczay Gyula zene-tanár ma este meghalt. Halála nagy csapás a zeneirodalomra.

Bulgária függetlensége.

Budapest, május 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából jelentik, hogy teljesen valószínű, hogy a pármái herceg és Bardi gróf kijelentették volna, hogy megvannak győződve arról, hogy Ferdinánd bolgár fejedelem rövid időn belül Bulgária függetlenségét proklamálni fogja és magát királynak kiáltja ki.

Szenzációs sikkasztás.

Budapest, május 2. (A „Torontál” ered. távirata.) A magyar leszámítoló és pénzváltóbank kárára Berecz Antal könyvtáros, Berecz kolozsvári m. kir. tud. egyet. tanár fia 48,200 forintot sikkasztott. A sikkasztást akként követte el, hogy a Biró Arthur pénztári ellenőr által neki átadott harmincznyolcz darab váltót, amelyet az osztr. magyar bank budapesti főintézetében kellett volna eskomptáltatnia, csalárd módon használta fel. — Ugyanis az eskomptálandó váltók legértékesebbjeit megtartotta a hivatalában, visszatérve csak a banktól hozott százhuszonhét darab csereváltóról számolt, míg az értékes váltókat a kereskedelmi banknál beváltotta. Hivatalából csakhamar eltávozván, távolléte feltűnt, miért is kérdezősködtek utána nyilvánvalóvá lévén családja, a rendőrségnél fejelentették, a mely azonnal nyomozására indult, kiderítvén, hogy öccsével és kedvesével megszökött. A leszámítoló bank kétezer forint elfogatási jutalmat tűzött ki. A rendőrség a pályandvarokat detektivekkel árasztotta el s táviratozott a határállomásokra. E messzemenő intézkedésnek eredménye az lett, hogy Berecz Antalt máj. 1-én Prágerhofban a vasuti állomáson elfogták. Még 19,000 forintot nála találtak csupa új aranyokban. Kedvese és öccse azonban már nem volt vele. Valószínű, hogy az elsikkasztott összeg nagyobb része ezeknél van. A nyomozás ez irányban folyik. A sikkasztó Budapesten ismert egyéniség, miért is az eset rendkívül széles körben kelt feltűnést.

REGÉNY-CSARNOK.

Fauszt kisasszony.

Írta: Norway Győző.

(Folytatás és vége.)

Ha a vágy kihalt, a kívánság el van irtva, felderül a tudomány világa. Őt már nem hódítja a regényesség, de nem is az irás vágya, a művészet sem, csupán a pusztá tudás. A természet összes bájaival, ez óriási székesegyház egész fenségével.

Főkelt és könyvszekrényéhez ment. Már sötét is lett, tapogatózva ugrólva ujjával látott és kitalálta a könyvet a sok közül. Meggyújtja a velencei lámpát, aszoba megtelt ragyogással és köröskörül a női két gondos háziassága tákröződött.

Darwint tartá kezében. Darwint e főkelt papját egy még teljesen el nem érkezett kornak. Az állati szenvedélyek rokonságáról szolt a mű. Soká olvasott. Elmerült egy könyvsugallta szép világba. A szoba megnépesült körülötte. A dél és észak repülő, járó és csuszó másno állatai találtak adtak maguknak. Nyájasan integetett a galamb csendes szerelmével, a rigók piperkőzése, a darvak féltékenysége, a gyík örök hűsége, a fecskék házi boldogsága, az őz kecske, a szarvas gyönyöre, mindent feltartó Méta képzeletében, de neki a természet zord parancsa: a szerelem, már nem volt egyéb egy tárgynál, mely a vizsgalódást, a szemléletet izgatja.

Aztán Humboldt vette elő, e nyájás szavu tudóst és hasonlóan olvasott benne, mert már kedvenczévé lön. Soká olvasott. Alatta a homlok reddői elsimultak, az arc megpihent, a szemek lassan haladtak szóról-szóra. Végre ezt is letévé. Az álom hatalma lenyágoste, lefeküdt.

Igy folyt ez napról-napra. Évek multak el és a tanulmány szenvedélyen ében maradt. Bejárta asalatt Párist, Münchent, Bécsset, Rómát és Londont. Szórákozást keresett és talált is, de a tanulmányozás örökös lett. Embert került és csak itt-ott talált egy-egy rekon gondolkodást, kívül elfecsegett s aztán vége. Mindenki tudós kisasszonynak nevezte, de rá is illett.

Később, mikor az utazás sok pénzt nyelt már el és a pénz eltűnése a szegénység beköszöntése, szerényebben élt, de szenvedélye megmaradt. Minden új munkát el kellett olvasnia, minden új könyvet megszeretnie. Olvasott és olvasott. Anyja, ki férje kegydíjából élt, sokszor intette, hogy elég belőle már, azonban nem hallgatott reá.

A budavári házból elköltöztek és a főutcán béreltek lakást. Vagyonkájok azonban egyhamar elfogyott. A sok színház, az uti változatosság, a könyvmánia nagy összegeket nyelt el és nagy takarékosággal kellett élniök.

A természet azonban nem becsézi még kedvelőit sem.

A sok virrasztás, az olvasás nagy bajt szült Métának. Szemei lassan gyengülni kezdettek, arca sárgult, az üde női pir már az erekbe szorult.

Olvasott, tanult, folyton tanult a nélkül, hogy kiaknáta volna tudását. Nem tanított, még ha nélkülöznie is kellett. Sokkal büszkébb volt, még a csapások közepette is, semhogy az emberekkel bajlódott volna. Egy kéje volt és ez az olvasás.

De a szem kék egét lassankint borús szürkeség cserélte föl. Nagynehezen járt az olvasás, de a régi szívóssággal üzte. A nappali verőfényt a lámpa világa követte és az éj e kölcsönfénye megtette hatását s a hol előbb vidám világ égett, ott most homály terjedt szét.

A szem ez ékes szolgasszám boszut állott a virrasztásért.

As orvosok tilták az olvasást, szabadba, a zöldbe küldötték. El is ment, de tuokban könyveit is elvitte, pedig a zöld a nyár e pompás öltözeke gyógyít, a halvány papir, a betű öl.

Visszajött javíthatatlanul. Már nem is olvashatott többé. Azért azonban föltalálta magát és olvastatott. Barátságot kötött deákokkal, kik szomjazták a tudományt, kölcsönzött könyveket nekik és ezek hála fejében olvastak neki. Ha pedig egyedül volt, könyvek rendezésében mulott. Vagy anyjával disputált és pár ujonkötött ismerőssel elmulatott, szívesen beszélt és szívesen hallgatta őket.

De a jó anyai életnek is van határa. Anyja tél közepén meghalt és ezzel kihullott Méta kezéből az egyedüli mankó is. Egyedül maradt tehát, egyedül teljesen.

De azért még sem maradt teljesen magának. A legnyomorultabb is lel barátot. Anyja kegyéneze még neki is járt. Jutott tehát operára, élésre és egy szolgálóra. Más nem kellett neki. Eljárt felolvasásokra, néha a nemzeti színházba, egy két régi barátához. Néha kísérettel, néha a nélkül. Ismerte és kitért előle mindenki.

A vaknak sötétek az évek, a tavasz fekete, a tél sötétség. A fénytől való elszakás, megvonja ez érzék erejét és ha benn a lélekben egy Parnasszus is lakik, az erő ellankad, a kedv eloszlik. A csalódás szörnyű, az éhség borzalmas, a kétségbeesés rémes dolog, de reménytelenné nem tesz, a vakság fél halál. A belső összhangtalanná lesz a külsővel Lerombolódott a hid, a melyen átmegyünk a szép fénydus világba és nincsen a ki felépítse.

Az évek eltűntek. Méta egyszer ismét találkozott azzal a férfival, kinek kezét elutasította. Mint barátok váltak el, mint barátok találkoztak.

— És valóban azt gondolja még — kérdezte ez isben a férfi — hogy a nő hivatva van a tudományra és e szentély bütköréből kilépve hasson és alkosszon? Még állítja-e, hogy nem passiv e nem?

— Mit? Igen passive nem, mint a fekete négerfaj. Szenvéd és tür. Oh, sötétben él még e felvilágosult század, az emberiség még gyerekkorát éli. Eljő a kor, midőn a világtörténelem e szomorú felosztása megbomlik, az iskolai bölcsesség e botorsága gyalog vándorog és addig lesz az ókor határa: míg lehull az „ur” szóról a hatalom, mikor a fekete néger rendeltetése az lesz, a mi a mienk, mikor a nő és férfi egyrangúvá leszzen és a tudomány közös kincs.

— Tehát még mindig a régi!

— Hogyis ne! Láttam ezt már akkor is. Azt hiszi talán az által megszünik a hakti babáj, dehogya, csak megnevesül, átváltozik. Azt mondják, hogy a nő nem evett a tudás almájából, nem hiszem, mert a mily kíváncsi lény, okvetlen kellett ennie, hanem a férfidögök máskép faragták a kadenciát. A nyakas európai, mely a régi röghöz halálíg hű, ez új eszmét elveti, míg tulnan Amerikában más fény dereng és jobb erkölcsöség. Mondom, megszünik a nyomor, ha a tudást lelkiismerettel karoljuk föl és közössé tesszük. Átmenetben élünk, felemás emberek vagyunk, de az a kor nem fog várni magára, mert csakis a nő lehet a női ügyek védője, ennélfogva mi végből legyen tudatlan, miért vezesse orránál fogva a férfi. Igazgasson. vezessen. Jól tudom már, hogy utópia ez, de az utópiák is megszektak valósulni.

Mintha villant volna a kialudt szemben, de az is megszűnt.

— A mint látom — szolt a férfi — bölcsködése igen-igen szárazzá lön, és nem adatott önnek az édes pillanat, melynél elkialthatta volna: maradj oh maradj még, mert szép vagy, vessztegelj!

— Ah — szolt gunyos nevetéssel — hogy az ördögge legyek, ugy-e?

— Nem, a mennyé!

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Hoitsy Jenő.

H i r d e t é s e k.

984. tlkvi sz. 1893.

(267—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A törökbecsei kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajtónak, Kiurszki Jozefa aracsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 701 frt 26 kr. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a területén lévő Aracs határában fekvő 523. sz. tjkvben foglalt 599., 600. hr. és 512. öi. sz. ház és beltetek 412 frt kikiáltási árban 1893. évi június hó 12-ik napjának d. e. 10 órakor Aracs községében árverés alá fog becsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíróóság tlkvi irattárában s az aracsi községelöljáróságnál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. jbiróság tlkvi hatóságánál, 1893. évi márczius hó 4-én

Jakabffy, kir. jbiró.

5618. és 5644. ki. sz. 1893.

(252—3.3)

Pályázati hirdetmény.

Nagybecskerek város részéről az újonnan épülő polgári iskola berendezéséhez szükséges padok, táblák, szekrények, mozdó készletek, asztalok stb. beszerzése és szállítása céljából szóbeli és zárt ajánlati pályázat és hirdetmény nyitattik.

A szóbeli árlejtés megtartására határnapul 1893. évi május hó 9-én délelőtti 10 óráig tüzetik ki, Nagybecskerek város háza II. tanácsnoki irodában, 50 krros bélyeg és 400 frtnyi óvadékkal ellátott zárt ajánlatok pedig a fenti év és hó 8-án délután 6 óráig adhatók be a polgármesteri hivatalnál, később beérkezett ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

A szóbeli árlejtésen résztvenni szándékozók tartoznak az árlejtés megtartása előtt az annak megtartásával megbízott tanácsnok kezeihez 400 forint bánatpénzt letenni.

A város fentartja magának azon jogot, hogy a beérkezett írásbeli ajánlatok és szóbeli ígéretek között szabadon választhasson.

Szállítási határnapul 1893. évi augusztus hó 15-én tüzetik ki és minden elkésztett nap után a vállalati összeg 10 százaléka a vállalkozó terhére birsággként levonandó léssen.

A költségvetés és rajzok az árverés napjáig a hivatalos órákban naponta betekinthezők a II. tanácsnoki irodában.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi ápril hó 24-én.

Krsztics János,
polgármester.

3008. szám 1893.

(269—3.1)

Árverési hirdetmény.

Magyarczerna községében üresedésben lévő szülészónői állásra a pályázatot kiirván, felhívom a pályázni szándékozókat, miszerint kérvényüket hozzám folyó évi május hó 30-áig délelőtti 10 óráig benyujtsák.

Az állással következő fizetés van egybekötve: évenként 80 forint készpénz, szabad lakás, 2 öl szalma s minden szülési eset után 1 frt díj.

A választás folyó évi május hó 30-án d. e. 10 órakor megtartatni.

Zsombolya, 1893. évi ápril hó 11-én.

Lowieser, szolgabíró.

15818. sz. 1893.

(255—3.3)

Pályázat.

A nagykikindai gymnasiumnál betöltendő tanári állásra, melylyel ha rendes tanár alkalmaztatik évi 1200 frt fizetés, 200 frt lakpénz és a törvényes nyugdíjra való igény, ha pedig helyettes tanár alkalmaztatik évi 800 frt jutalomdíj élvezete van egybekötve, ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állásra a magyar és latin nyelvből közép iskolai képesítéssel bíró egyének pályázhatnak.

A pályázók a nagykikindai gymnasiumi bizottság elnökségéhez címzett folyamodványukat, melyben életkoruk, vallásuk, családi állapotuk, hadkötelezettségi viszonyuk, végzett tanulmányaik, képesítők, nyelvismereteik, eddigi netaláni szolgálataik okmányokkal igazolandók, ha szolgálatban vannak előjáróságuk utján minősítési táblázattal, különben pedig közvetlenül Nagybecskerekre Torontál vármegye alispánjához folyó évi május hó 25-ig küldjék be.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi ápril hó 26-án.

Daniel, alispán.

5371. k. i. sz. 1893.

(253—3.3)

Hirdetmény.

Nagybecskerek r. t. város hatósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonához tartozó és a Muzslyán levő k. holdnyi szántóföldnek mint nemkülönbben a német negyedben fekvő 1 hold 343 □-ölyni pótkertnek a folyó évi november hó 1-től három egymásután következő évre leendő bérbeadása végett f. évi május hó 10-én délelőtti 9 órakor a II. tanácsnoki irodában nyilvános árverség fog tartatni.

Miről a bérelni szándékozók a 128 frt 63 kr. illetve 17 frt 10 kr. kikiáltási árnak megfelelő 10 százalékos bánatpénzzel ellátva ezennel meghívataak.

Az árverési feltételek az árverés napjáig a hivatalos órákban a számvevői hivatalban naponta betekinthezők.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi ápril hó 21-én.

Krsztics János,
polgármester.

4724. kig. szám 1893.

(263—3.1)

Pályázati hirdetmény.

A torontálmezei nagyszentmiklósi járásba tartozó Nagyósz községben egy kiseddóvó lévén felállítandó, az óvónői állásra pályázatot hirdetek.

Az óvónő fizetése 300 frt és szabad lakás, esetleg a megfelelő lakbér leend.

A képesítési oklevéllel felszerelendő kérvények folyó évi május hó 25-ig alulírott főszolgabíróhoz küldendők be.

Kelt Nagyszentmiklóson, 1893. évi ápril hó 24-én.

Jankó, főszolgabíró.

4724. kig. szám 1893.

(262—3.1)

Pályázati hirdetmény.

A torontálmezei nagyszentmiklósi járásba tartozó Szerbcsanád községben egy kiseddóvó lévén felállítandó, az óvónői állásra pályázatot hirdetek.

Az óvónő fizetése 300 frt és szabad lakás, esetleg a megfelelő lakbér leend.

A képesítési oklevéllel felszerelendő kérvények folyó évi május hó 25-ig alulírott főszolgabíróhoz küldendők be.

Kelt Nagyszentmiklóson, 1893. évi ápril hó 24-én.

Jankó, főszolgabíró.

1438. szám 1893.

(265—1.1)

Árlejtési hirdetmény.

Törökkanizsa községben a községi iskola tatarozása vált szükségessé, mely munkálatra 207 frt 73 kr. irányoztatott elő.

Felhívataak ennél fogva árlejtésni kívánók, hogy zárt ajánlataikat folyó évi május hó 7-éig az előírányozott összegnek 10 százalék óvadékkal Törökkanizsa községelöljáróságához nyujtsák be, vagy pedig az nap d. e. 9 órakor kezdődő árlejtésen személyesen jelenjenek meg.

A jövábagyott terv és költségvetés a községi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthező.

Kelt Törökkanizsán, 1893. évi április hó 28-án.

Dimitrijevits Pál,
jegyző.

Dús Vincze,
bíró.

Kovács Gedeon divatáru üzlete.

KOVÁCS GEDEON divatáru üzlete

Nagybecskereken

elfogad a legolcsóbb egységáruk mellett
megőrzés céljából

május 1. és október 1. közti idényre, egy
erre átalakított teremben (249—3.2)

télruhákat, prémárukat, szőnyegeket stb.

jótállással, a molyok és tűzkár ellen.

Nagybecskerek, Hunyady-utca.